

forhenværende Minister Fenger. Han sagde: Lønningerne ere efter min Mening høiere end strengt taget nødvendigt, og at det var hans Mening, viste han ogsaa derved, at han foreslog, at 6 pCt. af Embedsmændenes Løn skulde lægges hen til en Livrente til Selvpensionering. Han sagde, at Embedsansørgernes Antal havde naaet en skadelig Høide, der var altfor mange til at søge Embede, og Følgen var den, som da ogsaa den høitærede Minister udtalte ved Fremfættelsen af Lovforslaget, at Vedkommende ikke kunde faae Embede, indtænke de vare 40 Aar, og det mente han, var høist skadeligt, thi Tredivaarsalderen var egentlig den Alder, hvor de vare mest fyrige og dygtige til at bestyre deres Embede; men Lønningerne havde en saadan Tiltrækningskraft, at der var altfor mange, som sloge ind paa den Vej og skaffede sig saadanne Kundskaber, som de ikke senere havde nogen Brug for. Jeg kan ikke se Andet end, at hvad han udtalte, maatte have stor Vægt, og at den ærede Minister snarere havde Skade ved at forhøje Lønningerne saameget, idet da flere søge Embeder. Nu er der ogsaa en anden Grund, som blev stillet frem, hvilken jeg mener, det ogsaa er værd at tage Hensyn til. Der blev dengang nævnt saaledes foruden vore Nabolande Sverrig og Preussen tilige Belgien og Frankrig, og det udtaltes, at der der gaves enkelte Lønninger, som ikke ere saalidt høiere end dem, vi give, men at den store Masse af Embeder lønnes lavere der, end med de Lønninger, vi give her, og det maatte dog antages, at der levedes under samme Forhold der som her. Dengang tog det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds ogsaa Ordet, det tilfredsstillende ham naturligvis ikke. Han mente, at Preussen havde en demoraliseret Embedsstand og roste vor Embedsstand, og saa nævnedes han, at Livsforbøden paa Sicilien vare billigere end her, hvoraf Følgen naturligvis var den, at de der kunde have deres Embedsmænd for bedre Kjøb; men Fenger gik ham imod og sagde, at de havde en retskaffen Embedsstand i Preussen, dygtig og lydlig, og med Hensyn til Sicilien sagde han; at han havde ikke hentet noget Exempel derfra. Det vil altsaa ses, at dengang var det den almindelige Tankegang i Thinget — der var naturligvis Undtagelser, men den langt overveiende Del mente, at Embedsstanden her i Landet ikke blot var godt lønnet, men at den endogsaa havde mere end nødvendigt. Jeg tror nu ikke, at det er heldigt, at der gives saa meget Mere, end der er nødvendigt. Naar det viser sig, at Embederne have en saadan Tiltrækningskraft, at der er fuldt op af Ansøgere til dem af Folk, der ere godt uddannede, forstaa deres Ting, og som kunne besørge deres Embeder paa en forsvarlig Maade, er det ikke til Nytte at give dem saa meget Mere; jeg tror, at det er den bedste Maalestok, Naar de to ærede Medlemmer fra Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Bille) og

fra Aarhus (Ingerslev) have leveret et forsvarligt Indlæg til Fordel for Landbosforholdene, og viist, at det ikke faae godt ud for Agerdyrkerne her i Landet, idet de tilspøede, at de maatte anstrenge sig af alle Kræfter, ser jeg ikke, at der er nogen stor Grund til, at vi skulde give Embedsmændene saa meget større Lønninger, ja det forekommer mig ogsaa, at det vilde være i høi Grad urigtigt. Vi maa huske paa, at det ikke alene er Priserne fra Udlandet, der synes at ville trykke os, men hvorledes er Stillingen herhjemme i det Hele? Der bliver en større og større Befolkning, Eiendommene blive mere og mere udparcellerede, hvor man udfiller Eiendommene, gjør man dem i flere o. s. v., de blive mindre og mindre, og Indtægterne blive ligeledes mindre og mindre, saa jeg ser virkelig ikke, at der er nogenjomhelst Grund til, da nu Alt er kommet tilbage i den gamle Skure, ja, da det endogsaa synes, at Alt maaste kan gaa mere tilbage endnu, at vi skulde forhøje disse Lønninger. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Zauber) mente, at der var en Grund endnu til at forhøje Lønningerne, fordi Priserne efter hans Mening vare stegne i de sidste Aar; men naar vi ville se længere tilbage i Tiden, troer jeg ikke, at der er den fjerneste Anledning til, at vi skulde forhøje Lønningerne af den Grund, al den Grund det er vist, at vi kunne faae vore Embeder bestyrede godt med de Lønninger, vi nu give. Der blev ogsaa udtalt af det ærede Medlem fra Aarhus, at Embedsmændene nu stille større Fordringer til Livet. Ja, det er vistnok Tidens Svaghed og Brøst, at man stiller større Fordringer til Livet, og jeg troer, at det vilde være rigtigere at udtale sig paa en anden Maade og sige, at vi skulle spare, vi skulle lære at undvære Meget af, hvad vi nu søge vor Lyst og Fornøielse i, og som maaste ikke altid er det Bedste. Jeg tror, at det tidt viser sig, at de store Formuer, de store Indtægter ikke altid blive benyttede paa den bedste Maade. Som sagt, jeg mener, at der er al Grund til at spare, naar vi se hen til Landets Tilstand i det Hele og se, i hvor trykkende Aar ikke alene Landborne, men ogsaa de Handlende leve. Ja, hvormange Handlende er der ikke nu! Man kan endogsaa se, at en jevn Landsby har en 3—4 Kjøbmand eller Detaillister, og at Beboerne desuden søge til Kjøbstaden. Jeg gad nok vide, om de Mænd, der uddanne sig til Embedsmænd, kunne uddanne sig til en anden Stilling, f. Ex. med den Sum, som de nu bruge til at uddanne sig for til Embedsmænd. Jeg gad vide, hvor langt en Mand, der vil uddanne sig i Landbruget, vilde kunne komme med en halv Snes Tusind Kroner eller noget Saadant; men han kan nok komme ud af det med denne Sum, naar han uddanner sig til Embedsmænd og senere faar et Embede, der er mere ind-